

skrænkning, som han kritiserede, er ikke truffet i Henhold til Tillæget, men var truffet, forinden Tillægsloven blev givet, og saa vidt jeg kan skønne, er de mildere, mere lempelige nu, end den Gang vi vedtog denne Lov. Naar man den Gang var klar over, at det, naar selve Loven bemyndigede til at handle saadan og saadan, var rimeligt da ogsaa at lukke for de direkte aabne Adgangsveje til at omgaa Loven, maa man komme til det samme Resultat nu. Thi enten man vedtager dette Tillæg eller ikke, findes der for Valutacentralen i Henhold til den gældende Lov en Bemyndigelse til at træffe just de Restriktioner, som det ærede Medlem var betænkelig ved. Disse stammer fra hans egen Regerings Tid, og jeg tror, det paa ingen Maade skal kritiseres, at Regeringen den Gang gav Valutacentralen denne Myndighed, men saa skal man heller ikke nu kritisere, at der tilvejebringes Betingelser for at opretholde den.

Erhvervsministeren (Stauning): I Anledning af det ærede Medlem Hr. Hendriksens Bemærkninger skal jeg atter fremhæve, hvad jeg vistnok ogsaa gjorde i Sommer, at der aldrig hverken hos mig eller det Parti, jeg er Medlem af, da vi tidligere stod overfor Spørgsmaalet om Valutacentralen, har foreligget den Opfattelse, at man ved Valutacentralen skulde tilvejebringe en varig Ordning af den danske Valutas Stilling . . . (*Hendriksen: Stabilisering!*) . . . aldrig, end ikke det. Vi har anset det for at være et nyttigt Led i en Række Bestræbelser, som efter vor Mening burde udfoldes til Stabilisering af Valutaen. Vi har stillet andre Forslag, som man endnu ikke har vedtaget, og vi beskæftiger os i Øjeblikket med Planer og Forslag, der har det Maal at stabilisere, som det ærede Medlem siger. Men vi har aldrig bildt os ind, at Valutacentralen alene kunde gøre dette Kæmpearbejde.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard gjorde atter nogle Bemærkninger. Jeg kan ganske bekræfte, hvad det ærede Medlem Hr. Rode nu sagde, at det, som det ærede Medlem vender sig imod, den strenge Fremgangsmaade, er mulig i Henhold til Loven om Oprettelse af en Valutacentral, den Lov, der er givet under det foregaaende Ministeriums Ledelse. I Henhold til denne Lov er der givet Valutacentralens Bestyrelse en Instruks af den foregaaende Handelsminister, og i Henhold til denne Instruks kunde Valutacentralens Bestyrelse foretage de Skridt, den ansaa for nødven-

dige, og i Henhold til dette foretog den bl. a. Udstedelse af en Bekendtgørelse om, at man ikke kunde faa Valuta til Poster, der endnu ikke var forfaldet til Betaling. Denne Kundgørelse udstedtes, uden at Valutacentralens Bestyrelse forhandlede med Ministeren derom, og dette kan fremdeles gøres i Henhold til den gældende Lov om Valutacentralen. Hvis altsaa det ærede Medlem Hr. Hedegaard har Ønsker i den Retning, han talte om, maa det være hans Opgave at foreslaa Ændringer i eller Ophevelse af Loven om en Valutacentral. Det Lovforslag, der her foreligger, har aldeles ikke noget med dette Forhold at gøre, det er en Sikkerhed mod Omgaaelse af Valutacentralens Bestemmelser, intet andet. Og hvad der i øvrigt klages over af det ærede Medlem, Manglerne paa tilstrækkelig Valuta, Indgreb overfor det, man anser for berettiget at faa Valuta til, saa er det noget, der iværksættes af Bankerne, og med hvilket Valutacentralens Bestyrelse ikke har det allermindste at gøre.

Saa gjorde det ærede Medlem endelig nogle Bemærkninger om, at man maatte have rigeligere Tid til Behandling af Lovforslaget. Jeg forstaar godt, at det ærede Medlem er forbavset over, at Lovforslaget kræves gennemført i Løbet af en halv Snes Dage; noget saadant er jo aldrig sket under det foregaaende Ministeriums Ledelse, da forlangte man virkelig aldrig Love gennemført fra den ene Dag til den anden. Den 23. Oktober er Lovforslaget forelagt, og der er en god Uges Tid til den 1. November, i hvilken Tid man dog formodentlig maatte kunne overse de tre Linier, Lovforslaget indeholder; jeg skulde ikke tro, det kunde være saa uoverkommeligt. Og andet har vi ikke bedt om, end at man vil erindre, at Loven udløber til den 1. November, og at det neppe vil være formaalstjenligt for Valutaspørgsmaalet, om denne Lov bortfaldt paa det Tidspunkt. Saa maa Udvalget i øvrigt tage sig den Tid, der er mulig; hvis man vil have Udvalg, har jeg, som sagt, ingen Indflydelse derpaa og kan aldeles ikke have noget at indvende derimod, har heller ikke forsøgt at gøre Indvending derimod. Jeg beklager, at det ikke har været muligt at forelægge Lovforslaget endnu tidligere end med den halve Snes Dages Arbejdstid, men det skyldes den Omstændighed, som jeg troede, enhver kunde forstaa, at vi jo har ført Forhandlinger i Valutaraadet om en Valutaordning overhovedet, at jeg bestandig har ventet, at